

erindrer, det dobbelte af den, saa at han stadig følte sig usikker, fordi dette Selskab benyttede enhver Situation til at sætte Lejen op. Jeg har ogsaa modtaget en Henvendelse fra en næringsdrivende her i Byen, som bor i et stort Byggeselskabs Komplex; ogsaa han besværer sig med god Grund over ganske urimelige Lejepaalæg. Her mener jeg er et Omraade, hvor man maa tage fat og sørge for at faa Forholdene ændret saaledes, at man ikke udsætter næringsdrivende og almindelige Beboere for at betale en ganske overdreven Leje. Det forekommer mig for det første, at man ved Lovbestemmelser maa hindre, at Nybygninger, hvor der er givet Tilladelse til en vis bestemt Leje, som svarer til, hvad det har kostet at opføre vedkommende Bygning, og som giver en passende Avance til den, der har taget Byggerisikoen paa sig, sælges i Spekulationsøjemed, hvorved Avancen gives ganske fri, saaledes som Tilfældet er i Øjeblikket. Dette er sikkert et mangelfuldt Forhold; man maa sørge for, at det bliver fastslaaet, hvor høj Lejen skal være. For det andet maa man hindre, at Byggeselskaber skal kunne give indtil 25 pCt. i Udbytte, saaledes som jeg hørte i Gaar var Tilfældet med nogle; thi her foreligger en utilbørlig Spekulation fra Ejerens Side. Hvor der er Tale om den Slags Forhold, vil det Parti, jeg tilhører, stadig være med til at gribe ind, men vi forbeholder os samtidig at hævde det Hovedprincip, at der ogsaa er Hensyn at tage til Ejerne. Det er ikke nok at tage Hensyn til den ene Part, man bør i en Sag som denne tage Hensyn til begge Parter, fordi man skal yde Retfærdighed mod alle; man skal ikke tage ganske ensidigt og agitatorisk paa et Spørgsmaal, saaledes som man fra en vis Side her har Tilbøjelighed til at gøre.

Jessen: Det ærede Medlem, der nu talte (Asger Karstensen), spurgte om, hvornaar den Statistik var fra, af hvilken jeg havde oplæst nogle Tal. Hvis det ærede Medlem havde hørt efter, vilde han have vidst det; jeg sagde udtrykkelig, at det var en Opgørelse for Tiden fra 1911 til 1916, og at Lejen i den Tid var steget med de Tal, jeg nævnedes. Det ærede Medlem kom saa — jeg havde nær sagt selvfølgelig — ind paa det, han kalder „de socialistiske Byggeføretagender“, og forsøgte at slaa sig til Ridder paa dem. Jeg skal paa nærværende Tidspunkt af Forhandlingerne ikke komme dybere ind derpaa, hvor fristende det end kunde være. Jeg skal blot gøre den enkelte Bemærkning i Anledning af, at det ærede

Medlem sagde, at mine Lejere, som han kaldte dem — han sigtede derved formentlig til Lejerne i de Komplekser, jeg har den Ære at staa i Spidsen for, men som ikke er mine Lejere —, maatte betale meget, meget mere, end der betales i tilsvarende Lejligheder andre Steder. (*Asger Karstensen:* For saa vidt det er Nybygninger.) Ja, for saa vidt det er Nybygninger. Hertil vil jeg sige, at det er fuldkommen urigtigt. Tværtimod, Lejerne i de Huse, som her er Tale om, sidder for en betydelig lavere Leje end Lejere i Bygninger, der er opførte paa samme Tid af andre private. Jeg skal blot for at karakterisere Hr. Karstensens Udtalelser nævne, at der i vore Love staar, at den i Bygningerne indestaaende Kapital ingen Sinde kan forrentes med mere end 5 pCt. Resten skal bruges til Selskabets Formaal, specielt til Nedsættelse af Lejen. Heraf vil Hr. Karstensen se, Selskabet ikke skærer en bred Rem af Lejernes Ryg.

Endnu en lille Bemærkning om Procenttillæget, som Hr. Karstensen har været med til at foreslaa. Jeg er ikke i Stand til at kontrolere, om de Opgivelser, som Hr. Karstensen har fremsat, er rigtige udover en enkelt Ejendom eller to, som han har nævnt, men saadanne to enkelte Ejendomme kan ikke danne Norm for, hvorledes Huslejenævne optræder, og saa vidt jeg kender til Huslejenævne, følger de ingenlunde den Praksis, at de bevilger det halve af den Lejeforhøjelse, der søges, uden Hensyn til, om der er givet Lejeforhøjelse tidligere. Jeg kan forsikre Hr. Karstensen, at i de fleste Huslejenævne, i hvert Fald dem, jeg kender, er det ikke Tilfældet.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg tænker, at det høje Ting med Interesse hørte den Tale, som Hr. Karstensen holdt, navnlig dens Slutning, thi Hr. Karstensen gav her en særdeles malende Skildring af Resultaterne af den Politik, som fra konservativ og Venstres Side er ført overfor Regeringens Huslejeforslag: Huslejeselskaber, der giver 25 pCt. i Udbytte; Lejere, som bør i Nybygninger, og som i Løbet af kort Tid er blevet sat op til en Leje, der er over det dobbelte; Forretninger, som bor i saadanne Ejendomme, og som maa klage over ublu Forhøjelser. Alt dette er Følgen af, at man konsekvent fra de to Partiers Side vil holde Nybygninger udenfor Lovens kontrollerende Tilsyn, og det har man gjort udelukkende, idet man har dannet sig denne Frase, at Tilsyn vil hindre Nybygning. Det er noget, som man nu saa ofte har gentaget, at jeg meget godt forstaar, man ikke kan komme